בס"ד

יום **ב'**, **יד' בתמוז** תש"ס (**17** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה שעינינו נשואות אל אבינו שבשמיים ולבבותינו נושאות את תפילתינו שהיד המשגיחה עלינו תמשיך לכוון את עם ישראל לעתידו הזוהר, לשעה שכל אומות העולם יידעו את ה' ו"...נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונישא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו 'לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלוקי יעקב, ויורינו מדרכיו ונלכה באורחותיו', כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמירות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בית יעקב, לכו ונלכה באור ה'..." [ישעיה **ב'** 2-5]. בשעה זו, אנו נזכרים שטרם הגענו למנוחה. היום, **יד' בתמוז**, לפני 52 שנה, בשנת תש"ח(1948-5708), החלה מלחמת קוממיותינו בשלב חדש - נכנסה לתוקפה ההפוגה השניה – ללא הגבלת זמן.
בתקופה שקדמה לזה, כאשר המצרים פלשו מן הדרום בשני צירים – לאורך מישור החוף ובציר ניצנה – באר-שבע – חברון – בית לחם, מטוסיהם הטילו כרוזים, שבהם קראו ליהודי הארץ, בעברית עילגת, להיכנע: [ספר המאה]

בשם אלוקים המרחם עלינו

"אמר אלוקים אים האויבים שרק רוצים בשלום –
תעשה כרצונם – אלוקים הוא השומע ויודע"

במילים הקדושים מהקורן אני פונה לתושבי
היישובים ומקבל עלי להתנהג לפי מילים הקדושים
הללו. מטרתינו היא להביא שקט ביניכם, בתנאי
שגם אתם תתנהגו בשלום ומצילו את חייכם
את רכושכם ואת ילדיכם.
אין היא כוונתינו להתחיל במלחמה. רק במקרה
של התנגדות, שתהיה לבטלה ולא תמשך זמן רב.
ורק במקרה שתנסו להרוס את המחסנים והמזון
שבידיכם.
ובכן, אנו עונים לכל התושבים להניח את
הנשק בשקט. להניף דגל לבן. למסור את כל
התחמושת. מוקשים וכל ציוד מלחמה. לאסוף את
הכל במקום אחד, בלי להשמיד אותו.
נא להוציא לפועל את כל הפסודות האלה.
במשק שעה מזמן קבלת הכרוז הזה.
אחרי שעה, כל מי שלא ישמע לפקודות
הללו, ייחשב כמתנפל ויוכיח שברצונו להילחם.
אמר אלוקים: "כאשר יתקיפו אותך – תענה
בהתקפה – ותדע שאלוקים בצד הטובים". (מהקורן)

לקראת יז' בתמוז: בימי חורבן הבית ה-I, אחרי שנבקעה חומת ירושלים ופרצו האויבים לתוך העיר ועשו בה שמות, לא יכלו להיכנס להיכל ה' (בבית המקדש) כי התבצרו שם הכהנים ועשו בו עבודת ה' עד ז' באב. ואולם כבשים להקרבת קרבן התמיד בכל יום חסרו להם מיום יג' בתמוז (אתמול), שלעולם היו בעזרה כבשים מבוקרים

יום נעים!

בס"ד

יום **ב'**, **יד'** ב**תמוז** תש"ס (**17** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ממומים כדי הקרבה ל 4- ימים. מיום יג' בתמוז ואילך, שיחדו את החיילות שצררו להם מבחוץ, והם העלו להם כבשים עד יום יז' בתמוז – ואז **בוטל קרבן התמיד**. [ספר התודעה]

יום נעים!